

PIKKU JÖRÖ

Sieniretkellä

Uhman tynnyttäminen

Heräsin kauniina, syksynkirpeänä aamuna iloisena.
Ansku tulisi ja menisimme sieniretkelle. **JIPIIII!**

Aamu alkaa mummon kanssa perinteisellä herkkukävelyllä:
mummo antaa meille pieniä namipaloja pitääkseen meidät lähellään.

Edellä polulla juoksee Karhu, sitten Ledi, ja perässä tassuttelevat Valo ja Nalle.
Minä, Jörö, hyppelähdin innoissani ympärillä.

Puiden lehdet hehkuvat punaisina, keltaisina ja oransseina.

Päivällä Anskun äiti huristelee pihalle iloisenkirjavalla, kuhmuraisella autollaan.

Auton ikkunasta pilkistävät Anskun ja Anskun äidin tyttärenpoikien päät.

Anskun äiti on paistanut aamulla retkieväiksi korillisen pullia.

Lähdemme retkelle valoisaan lähimetsään.
Me kaikki juosta vilistämme innoissamme.

Karhu kulkee välillä omia polkujaan, Nalle ja Valo ovat mummon perässä...

...ja minä, Ledi ja Ansku leikimme jahtausleikkejä pikkupoikien kanssa.

Palaamme kotiin kori täynnä kanttarelleja.

VÄSYMYS

Silloin minun patterini tyhjenee ja väsymys iskee.

”Nyt nukkumaan, Jörö-kulta”, Jasmin-äiti sanoo.

Minä heittäydyn maahan selälleni,
potkin käpälilläni enkä suostu.
Minulle tuli **UHMA**.

Äitini tietää, että nyt on tärkeää olla rauhallinen kuin viilipytty.

Hän katsoo minua lempeän päättäväisesti, ottaa minut syliin ja vie omaan sänkyynsä.

Olen turvallisesti äidin kainalossa ja äiti silittelee minua nenänpäästä tassuihin asti.

Äiti rakastaa minua sellaisena kuin olen, uhmineni päivineni.

Onneksi hän tiesi, että rauhallisuus tyynnyttää uhman.

Nukuin levollisesti ja näin unta iloisesta sieniretkestämme.

Hyvää yötä, Jörö.

▶ Lisää Pikku Jörön tarinoita: pikkujoro.com

 Instagram

 TikTok

 Facebook

@pikkujoro

z
z

z
z
z

z
z

z

